

Förlåtelse utan gräns

Predikan i Gustaf Adolfskyrkan 23 sönd efter trefaldighet 12 nov 2023 av Arne Wikström

Dagens tema är Förlåtelse utan gräns. Vilket underbart uttryck! Kommer du inte ihåg något annat av dagens predikan så kom ihåg dagens tema: Förlåtelse utan gräns!

Varje söndag - och ibland ännu oftare - ber vi bönen Fader Vår. Man brukar säga att det finns sju bönepunkter i Fader Vår. De tre första gäller relationen till Gud: Helgat varde ditt namn, Tillkomme ditt rike samt Ske din vilja. Sedan kommer fyra punkter som gäller relationen till oss och våra medmänniskor: Vårt dagliga bröd, förlåt oss våra skulder, inled oss icke i frestelse samt fräls oss från ondo.

I dag ska vi titta på en av punkterna och vi får göra som Luther lär ha sagt: "Det händer ofta att jag i en av bönerna i Fader Vår kommer att spatsera i så rika tankar, att jag låter de andra sex anstå."

Den bönepunkt vi får koncentrera oss på idag utifrån firningsämnet Förlåtelse utan gräns är: *Förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro.* Det är lite intressant att notera att detta är den enda bönepunkt i Fader Vår som får en kommentar av Jesus själv. Så här säger Jesus direkt efter bönen: *Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser skall er himmelske fader förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna skall inte heller er fader förlåta er era överträdelser.*

Nyckeln till förlåtelse finns i relationen till Gud. Det är från den positionen som vi kan få perspektiv på både våra och andras knepigheter. För att bli förlåten måste man förlåta. Gud tvingar inte sin förlåtelse på någon. En knuten näve kan inte ta emot gåvan.

Jesus utvecklar detta tema i Matteus 18. Där talar han om att vi kan riskera fängelsestraff om vi inte kommer överens med våra medmänniskor. Känner du till det

fängelset? Om jag berättar namnen på de fyra mest kända fångvaktarna så vet du om du varit där. De heter *Bitterheten*, *Besvikelsen*, *Hatet* och *Självömkan*. Jag har varit där och jag vet att det är ett hemskt fängelse. Den som plågas av dessa bödelsdrängar har inte en glad stund. Hela tiden gnager tankarna i mig: Jag har blivit orättvist behandlad. Det är hon – min medmänniska – som hade fel och jag hade rätt. Det borde vara hon som ber mig om förlåtelse.

Ja, kanske är det så. Du har kanske rätt! Men om du skall slippa ut ur fängelset så finns det bara en väg: att låta nåd gå före rätt. Förlåt för att bli förlåten.

Jag minns hur det var i fängelset. Jag kände hur bödelsdrängarna torterade mig. Bitterheten var särskilt svår. Men en dag bestämde jag mig. Jag satt på tunnelbanan mellan Mörby Centrum och Bergshamra, och så skrev jag en lapp och satte under bilden av det onda minnet. *Från min sida är du förlåten*, stod det på lappen. Och så skrev jag datum och klockslag i en bok jag hade i handen, och så gick jag ut ur fängelset. Det var underbart!

Den första tiden var svår. Jag fick ofta slå upp boken och titta på datum och klockslag för att veta: jag är faktiskt fri! Det händer nu också att jag ibland möter bödelsdrängarna när de drar omkring på stan. Och då kan jag kosta på mitt ett leende och säga:

- Sorry boys, jag följer inte med till ert fängelse. Jesus har gjort mig fri!

Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? frågar Petrus i en av dagens texter. Och så tar han till med råge och säger: Är sju gånger nog?

Ja, tänk efter själv! Att förlåta någon en eller två gånger går väl bra, men redan vid tredje gången tar det emot litegrann och vi kanske svarar: - Ja, OK jag förlåter dig, men gör inte om det! Fjärde gången kanske vi närmast väser fram ett svar. Jag vet inte om vi skulle orka sju gånger...

Jesu svar till Petrus är minst sagt uppseendeväckande: Inte sju gånger utan sjuttiosju gånger. Eller som den gamla bibelöversättningen säger: 70 gånger 7. Alltså 490.

Kommer du ihåg boken och sedermera filmen 491? Filmen hade premiär 1964 och vållade stor uppståndelse. Frågan den ställer är om vi kan förlåta en gång till. 491 gånger och inte bara 490. Det Jesus säger är att förlåtelsen är utan gräns. Gud har förlåtit oss vår enorma skuld och då kan även vi förlåta människors skulder gentemot oss. Guds förlåtelse är gränslös, och genom att be Fader Vår så blir vi påminda om att även vår förlåtelse gentemot medmänniskan ska vara gränslös.

Och hur lätt är det på en skala? Inte särskilt lätt, eller hur? Jag är så naiv att jag tror att Gud ibland skickar medmänniskor i vår väg för att vi ska få tillfälle att mogna något. Utsända för oss att öva på, som Kay Pollak brukar säga.

Ja, de flesta av oss har lite svårt med orden i de vågräta rutorna i livets korsord. Men lösningen ligger i att fylla i de lodräta orden först. Då får vi tips om hur de vågräta orden ska se ut. Vissa bokstäver är redan ifyllda.

Varje gång jag gör korstecknet så påminns jag om detta. Korstecknet visar två relationer, med Gud och med medmänniskan. Först visar jag att Guds kärlek går in i mitt hjärta. Och har jag Guds kärlek i mitt hjärta så är det lättare att klara av den där svåra horisontella relationen med mina medmänniskor.

Om relationen till Gud är rätt så finns det chans att relationerna till medmänniskorna också blir rätt. Och lägg märke till att det heter KORSord. Gud är kärlek och det uppenbarade han för oss då Jesus dog på korset. För mig – och dig!

Vi ber med biskop Caroline:

*Det finns nästan ingenting
som plågar mig mera
än när vi som kristna
inte kan försonas och förlåta varandra.*

*Herre, när ovänskap och tystnad
breder ut sig, påminn oss då
om försoningens hemlighet,
särskilt oss som är förvaltare
av denna hemlighet.*

*Du uppmanar oss
både att vara goda mot varandra
och goda varandra,
därför att Du är god.
Amen*